

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA

18.Pf.20.404/2014/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Gernhardt Katalin (**felperesi képviselő címe**) ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek, a **G-né M. E.** vezető jogtanácsos által képviselt K & H Biztosító Zrt. (alperes címe) alperessel szemben kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 36.P.20.807/2008/118. számú ítélete ellen a felperes részéről 121. sorszám alatt előterjesztett és 123. sorszám alatt indokolt fellebbezés, valamint az alperes által Pf.5. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperest terhelő marasztalás tőkeösszegét 2 554 659 (kétmillió-ötszázötvennégyezer-hatszázötvenkilenc) Ft-ra felemeli, amelyből 1 505 059 (egymillió-ötszázötvenkilenc) Ft tőke után 2007. február hó 8. napjától, 233 600 (kétszázharminchéromezer-hatszáz) Ft tőke után 2007. február hó 16. napjától, 816 000 (nyolcszázötvenhatezer) Ft tőke után 2007. június 16. napjától a kifizetés napjáig, továbbá 9 742 141 (kilencmillió-hétszáznegyvenkétezer-száznegyvenegy) Ft tőke után 2007. február hó 8. napjától 2007. június hó 13. napjáig köteles az alperes a kamatfizetésre. A felperes perköltség-fizetési kötelezettségének összegét 281 512 (kétszáznyolcvanegyezer-ötszázötvenkettő) Ft-ra leszállítja. A felperes által az államnak külön felhívásra megtérítendő le nem rótt kereseti illeték összegét 271 013 (kétszázhetvenegyezer-tizenhárom) Ft-ra leszállítja, míg az alperes által az államnak külön felhívásra megtérítendő le nem rótt kereseti illeték összegét 153 287 (százötvenháromezer-kétszáznyolcvanhét) Ft-ra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 38 273 (harmincnyolcezer-kétszázhetvenhárom) Ft másodfokú perköltséget, és térítsen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban foglalt módon és határidőn belül - 361 356 (háromszázhatvanegyezer-háromszázötvenhat) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket. Kötelezi az alperest, hogy ugyancsak térítsen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban foglalt módon és határidőn belül - 76 644 (hetvenhatezer-hatszáznegyvennégy) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási és 63 900 (hatvanháromezer-kilencszáz) Ft le nem rótt csatlakozó fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes a **"L"** Bt. által lízingelt forgalmi rendszámú MAN TGA 18.310 típusú gépjárművel közlekedett az-as autópályán 2007. február hó 7. napján **"B"** irányából **"Gy"** felé. **"Gy"**-nyugatnál szándékozott letérni az autópályáról. Mielőtt kisorolt volna, a leálló sávban megkülönböztetett jelzést használó rendőrautót elkerülte. A lekanyarodás megkezdésekor a korábban 85 km/h sebességre beállított tempomatot kikapcsolta, megkezdte a jobbra kanyarodó sávba a kisorolást, amikor észlelte, hogy a letérő sávban tartózkodik elakadásjelző villogó, illetve háromszög használata nélkül az forgalmi rendszámú fehér színű IVECO tehergépjármű. A felperes vészfékezés és a gépjármű balra kormányzását követően sem tudta a balesetet elkerülni, a két gépjármű összeütközött. A felperessel azonos irányban haladó rendőrautóban ült **K. B.** rendőr-főtörzsszáslós, aki a baleset bekövetkezését látta, és a szabálysértési feljelentésben rögzítette, hogy az forgalmi rendszámú IVECO tehergépkocsit vezető **P. J.** úgy nyilatkozott, hogy **"B"** irányából **"Gy"** felé közlekedett, a baleset helyszínéhez közeledve a kihajtó sávban megállt, hogy telefonáljon, mivel a gyöngyösi úti cél pontos címét nem ismerte. **P. J.** elismerte, hogy a járművet nem jelölte meg sem elakadásjelző villogóval, sem háromszöggel. Körülbelül 1 percet tartózkodott így, éppen indulni készült, amikor az ütközés bekövetkezett. Az ütközés következtében az IVECO tehergépkocsi a jobb oldali útárokban állt meg. **P. J.** a baleset bekövetkezésével kapcsolatos felelősségét elismerte. A feljelentésről felvett jegyzőkönyvben a felperes úgy nyilatkozott, hogy látta, amint a leálló sávban előtte kék villogóval egy rendőrautó közlekedik, valamint látta, hogy egy fehér színű tehergépkocsi a kisoroló sávban tartózkodik, azonban feltételezte, hogy ha lassan is, de halad. Elhaladt a rendőrautó mellett, majd kisorolt jobbra, ekkor észlelte, hogy áll a tehergépkocsi, fékezett, balra kormányzott, de mégis összeütközött azzal. A belső sávba visszatérni nem tudott, mert ott is forgalom volt. A balesettel kapcsolatban nem érezte magát felelősnek.

P. J. meghallgatására a szabálysértési eljárásban ezt követően nem került sor. Tanúként hallgatták meg **K. B.** rendőrfőtörzs-zászlóst, aki elmondta, hogy a MAN tehergépkocsi elhaladt mellette, mivel saját maga a leállósávon haladt szolgálati gépkocsival, amelyen megkülönböztetett fényjelzés működött, mert 200 méterről látta, hogy megjelöletlenül áll egy tehergépkocsi a **"Gy"** felé kisoroló sávban. Azt is látta, hogy a külső sávban haladó és **"Gy"** felé kanyarodó járművek haladásuk során, miután kisoroltak a kanyarodó sávba, hirtelen balra kormányzással kikerülték ezt a tehergépkocsit. Amikor a leállósáv végéhez közeledett, elhatározta, hogy intézkedés alá vonja az IVECO tehergépkocsi vezetőjét, hogy miért áll szabálytalanul a soroló sávban, de közben elhaladt mellette a MAN tehergépkocsi, besorolt elé, ám későn vette észre az álló tehergépkocsit. Próbált balra kormányozni, de nekiütközött az álló tehergépkocsinak és azt az árokba lökte.

A balesettel kapcsolatban a **"H"**i Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatósága határozatában a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés elkövetése miatt 40 000 Ft pénzbírsággal sújtotta **P. J.**et, egyidejűleg 2 hónapra a járművezetéstől eltiltotta (197/2007.).

A felperesi gépjármű mentési és a szállítási költsége a kiállított számla szerint nettó 292 000 Ft volt.

A **"L"** Bt. a forgalmi rendszámú gépjárműre az Allianz Hungária Biztosító Zrt-nél rendelkezett CASCO biztosítási szerződéssel. Ott előzetes kárrendezés során részletes kárfelvétel nélkül megállapították, hogy a javítás nem gazdaságos, ezért általános totálkár számítást alkalmazva a jármű kárkori nettó értékét 23 896 680 Ft-ban, a roncs értékét pedig 6 500 000 Ft-ban határozták meg. A 17 396 680 Ft kártérítési alapot csökkentették 30 % önrésszel, és a biztosító a **"B"** Zrt-nek 12 177 676 Ft-ot fizetett ki 2007. június hó 13. napján.

A **"L"** Bt. megegyezett a lízingbe adóval, hogy a gépjárművet megjavíttatja. A javítás idejére - 2007. február hó 26. napjától 2007. augusztus hó 30. napjáig - havi 200 000 Ft + Áfa bérleti díjért a **"X"** Kft-től tehergépjárművet bérelt, hogy el tudja látni a **"M"** Kft-vel fennálló fuvarozási keretszerződést.

A **"L"** Bt. a kárát 2007. szeptember hó 20. napján jelentette be az alpereshez, ahol a károkozó gépjármű felelősségbiztosítási szerződéssel rendelkezett. Kérte, hogy az alperes térítse meg az Allianz Hungária Biztosító által levont 30 % önrészt, a szállítás és a bérgépjármű költségeit. Az alperes a kárigényt azzal utasította el, hogy a baleset kizárólag a felperes érdekkörében felmerült okra vezethető vissza.

2008. január hó 15. napján a **"B"** Lízing Zrt. engedményezte a felperesre a bérleti díj, a mentés és szállítás költsége iránti igényt és ezek járulékait.

A felperes a **"L"** Bt. jogutódjaként a felemelt keresetében az alperest 7 071 324 Ft tőke megfizetésére kérte kötelezni, amelyből a gépjárműkár 5 759 324 Ft, a szállítás és mentés költsége 292 000 Ft, valamint a bérgépjármű költsége 1 020 000 Ft. Kamatra is igényt tartott: a gépjárműkár vonatkozásában a balesettől, a szállítás és mentés költsége tekintetében a számla kiállításától, azaz 2007. február hó 15. napjától, a bérgépjármű költsége tekintetében pedig középarányos időponttól: 2007. június hó 15. napjától kezdődően, valamint kamatfizetést igényelt az Allianz Hungária Biztosító által kifizetett 12 177 676 Ft után is a baleset napjától 2007. június hó 13. napjáig.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a balesetet a felperes el tudta volna kerülni, mert kellő távolságból észlelte az álló gépjárművet.

Az elsőfokú bíróság a 121. sorszám alatt meghozott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1 596 662 Ft tőkét, és abból 940 662 Ft tőke után 2007. február hó 7. napjától, 146 000 Ft tőke után 2007. február hó 15. napjától, 510 000 Ft tőke után pedig 2007. június hó 15. napjától járó késedelmi kamatát, valamint 6 088 838 Ft tőke után 2007. február hó 7. napjától 2007. június hó 13. napjáig járó késedelmi kamatát azzal, hogy a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illetékből 93 300 Ft-ot az alperes, míg 331 000 Ft-ot a felperes köteles az államnak külön felhívásra megfizetni. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 486 800 Ft perköltséget.

Határozatának indokolása szerint a felperes a vele egyező irányban haladó rendőrautót elkerülte. A rendőrök a megkülönböztető jelzést azért használták, mert az álló gépjármű vonatkozásában tisztázni kívánták, hogy az miért tartózkodik jelzés nélkül az autópálya

lehajtó sávjában. A felperesnek tehát - ha úgy járt el, ahogy az tőle, mint hivatásos gépjárművezetőtől elvárható - már a rendőrautó elkerülése előtt látnia kellett az IVECO tehergépjárművet. **S. I. Cs.** tanú is azt vallotta, aki szintén ugyanarra közlekedett a perbeli baleset idején, hogy messziről látta a szélső sávban a tehergépkocsit. Emellett az elsőfokú bíróság arra is figyelemmel volt, hogy **K. B.** tanúvallomása szerint a felperes előtt haladó gépjárművek hirtelen balra kormányzással kerültek el az álló teherautótól.

Mindezek alapján a felperesnek a baleseti szituációt megfelelően kellett volna értékelnie. A szakértői vélemények megállapítása szerint 40 méterre volt, amikor észlelte, hogy az IVECO tehergépjármű áll. A vészhelyzet észlelését megelőzően, de érzékelhető akadály jelentkezésekor a KRESZ 26. §-ának (4) bekezdése szerint kell a haladási sebességet megválasztani.

Magát a baleseti szituációt az álló tehergépjármű vezetője teremtette meg, amikor a KRESZ 37. §-ának (4) bekezdésében és a 3. §-a (1) bekezdésének c) pontjában írtakat megszegve megállt autópályán.

A Ptk. 340. §-ának (1) bekezdés szerint a károsult a kár elhárítása, illetőleg csökkentése érdekében úgy köteles eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amely abból származott, hogy a károsult e kötelezettségének nem tett eleget.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonos mértékben terheli felelősség az alperes által biztosított gépjárművet vezető **P. J.**-et és a felperest a baleset bekövetkezéséért. Ennek során értékelte, hogy a felperestől, mint hivatásos gépjárművezetőtől az elvárhatóság szintje a közlekedés során magasabb, mint egy személygépkocsi vezetőjétől, továbbá a felperes előtt haladó gépjárművek közlekedésük során az ütközést ki tudták küszöbölni. Utalt arra is, hogy az Allianz Hungária Biztosító Zrt. maga is indokoltnak tartotta kármegosztás alkalmazását, és az alperestől az általa kifizetett kárösszeg 50 %-ának a megtérítését kérte.

A felperesi gépjármű javítása nem volt gazdaságos a balesetet követően, ezért a károkori érték és a roncsérték különbözete képezte a kár összegét. **H. R.** többször kiegészített szakvéleménye alkalmatlan volt annak pontatlansága miatt, míg a **Cs. G.** által készített szakvélemény minden tényre, perbeli adatára vonatkozóan pontos, ellenőrizhető szakvélemény volt, ezért erre alapította az ítéletét az elsőfokú bíróság. **H. R.**, illetőleg a felperes által peren kívül beszerzett **Cs. Cs.** szakértők véleménye nem volt megfelelően megalapozott arra is figyelemmel, hogy a perbeli gépjárműről számla ugyan nem állt rendelkezésre, ám a felperes által becsatolt lízingszerződés szerint annak beszerzési ára nettó 17 918 680 Ft volt, ami miatt nem tekinthető megalapozottnak a felperes által megjelölt 23 917 000 Ft-os károkori érték.

Cs. G. szakértő nettó 19 476 000 Ft-ban határozta meg a gépjármű károkori értékét, amiből levonandó 5 417 000 Ft nettó roncsérték, azaz a felperes gépjárműben keletkezett kára 14 059 000 Ft. A lízingbe adónak az Allianz Hungária Biztosító megtérített 12 177 676 Ft-ot, ezért a felperes meg nem térült kára a gépjárműkár tekintetében 1 881 324 Ft volt.

Az alperes a szállítással és mentéssel felmerült 292 000 Ft-ot nem vitatta.

A bérgepjárművel kapcsolatban az elsőfokú bíróság elfogadta az 1 020 000 Ft kárigényt. A felperes számlákkal igazolta, hogy bérgepjárművet vett igénybe a perbeli gépkocsi javításának idejére, továbbá fuvarozási keretszerződés csatolásával bizonyította, hogy a balesetben sérült gépjármű pótlása indokolt volt a további károk elkerülése, és a felperesi jogelőd bevételecsökkenésének kiküszöbölése érdekében. A felperes a guruló önköltség levonása után jelölte meg kereseti követelését, ami ezért az összegszerűségében is alapos volt. A bérelt gépjármű típusának eltérése a bérleti díj nagysága miatt nem volt releváns.

A felperesnek a meg nem térült kára összesen 3 193 324 Ft, amelynek 50 %-át, azaz 1 596 662 Ft-ot köteles az alperes megfizetni.

Az alperes kamatfizetési kötelezettsége a Ptk. 360. §-ának (1) és a Ptk. 301. §-ának (1) bekezdésein alapul azzal, hogy az 50 %-os kármegosztás alkalmazása miatt az Allianz Hungária Biztosító által már kifizetett összeg 50 %-a, azaz 6 088 838 Ft után is köteles késedelmi kamatot megfizetni a balesettől 2007. június hó 13. napjáig.

Az elsőfokú bíróság a felperes 117. sorszám alatti bizonyítási indítványát mellőzte, mert abban olyan adatokra hivatkozott, amelyek **Cs. G.** szakértőnek már az alapszakértői vélemény elkészítésekor rendelkezésére álltak. Az alperes a per során hivatkozott arra, hogy a felperes által vezetett tehergépjármű tachográfjáról adatok nem voltak letölthetők, amiért a felperest terheli a felelősség. Az elsőfokú bíróság ezt mégsem értékelte, mert a felperes igazolta, hogy a digitális menetíró károsodása miatt nem voltak arról letölthetőek adatok, azonban az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a baleseti szituáció minden kétséget kizáróan megállapítható volt.

A felperes 22 %-os mértékben lett pernyertes, ezét a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján ő köteles az alperes javára 100 000 Ft jogtanácsosi munkadíjat és 386 800 Ft szakértői díjból álló perköltséget fizetni. A felperes által előlegezett költségeket maga viseli. A felek a pervesztességük alapján kötelesek a le nem rótt kereseti illetéket viselni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a keresetnek történő teljes helyt adást, másodlagosan közbenső ítéletben az alperes teljes kártérítési felelősségének a megállapítását, harmadlagosan pedig annak hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb ítélet hozatalára történő utasítása mellett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a KRESZ 26. §-ának (4) bekezdését meg nem engedett módon kiterjesztően értelmezte, ugyanis az autópályán csak olyan akadályokat kell figyelembe venni a gépjármű sebességének megválasztásakor, amelyekre reálisan számítani kell. Ennek megfelelően nem kell számítani a közlekedési szabályokat megszegő álló jármű váratlan felbukkanására. Ezt erősíti, hogy a felperessel szemben nem indult szabálysértési eljárás. A baleset csak akkor lett volna elkerülhető, ha az alperesi biztosított legalább 40 km/h sebességgel haladt volna. A felperes oldalán hiányzott a jogellenesség, amiért kármegosztásra sincs lehetőség. Kifogásolta a gépjármű károkori értékének a meghatározását, mert az elsőfokú bíróság nem adott magyarázatot az általa beszerzett és **H. R.** féle szakvélemény mellőzésére, továbbá figyelmen kívül hagyta a **"X"** Kft., valamint

az Allianz Biztosító Zrt. értékmeghatározásait. A javítási költség tekintetében szintén eltérnek egymástól a szakvélemények.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte a felperes fellebbezésével érintett részében. Egyúttal csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, amelyben a felperes keresetének teljes elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperesnek észlelnie kellett volna, hogy a másik gépjármű áll, amely esetben az ütközés elkerülhető lett volna. A felperes terhére esik a tachográf hibája, ami miatt nem lehet tudni, pontosan milyen sebességgel haladt az ütközés előtt. A perbeli gépjármű gazdaságosan javítható, amire sor is került. A bérgepjármű költségére a felperes legfeljebb az Allianz Hungária Biztosító teljesítéséig tarthatna igényt. Kifogásolta a peren kívül megfizetett összeg utáni kamatfizetési kötelezettségét, mert a balesetről később értesült.

Az ítélet tábla a fellebbezést részben alaposnak, a csatlakozó fellebbezést viszont alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges terjedelemben lefolytatta, annak alapján a tényállást helyesen állapította meg, és abból az alkalmazott kármegosztás mértéke kivételével helytálló jogi következtetésre jutott. Ennek indokait is osztotta az ítélet tábla, ezért azokra csupán visszautal megisméltésük nélkül.

Az alperes biztosítottja a felelősség alól nem mentesülhetett a csatlakozó fellebbezésben írtak okán, ugyanis tény, hogy az általa elkövetett és jogerősen elbírált szabálysértés releváns oksági kapcsolatban állt a bekövetkezett káreseménnyel.

A KRESZ 26. §-a (4) bekezdésének a felperes által állított meg nem engedett kiterjesztő értelmezése nem vezethet oda, hogy az autópályán a követési távolságot ne kellene betartani, és a jármű sebességét a sebességhatáron belül ne úgy kellene megválasztani, hogy a vezető járművét meg tudja állítani az általa belátott távolságon belül és minden olyan akadály előtt, amelyre az adott körülmények között számítani kell.

Ezzel összefüggésben a felperes által a fellebbezésben felhívott két eseti döntés a perbeli jogvita elbírálásánál nem lehettek irányadóak, lévén azok büntetőügyben, a büntetőjogi felelősség elbírálása során kerültek meghozatalra, amelyre mind a releváns tényekre, mind pedig a bizonyítási teherre vonatkozóan eltérő szabályok alkalmazandóak. Viszont a Kúria Pfv.III.20.096/2012/3. szám alatt meghozott ítéletében kifejtett álláspont - amelynek alapjául olyan kár szolgált, ami egy személygépkocsinak az autópálya leállósávjában álló kamion hátsó részével történt ütközés miatt következett be - szerint: a károsodáshoz vezető oki folyamatot a tehergépkocsi vezetőjének felróható magatartása indította el. A kártérítés felelősség szempontjából jelentősége van annak is, miszerint a gépjármű vezetőjétől a KRESZ 25. §-ának (1) bekezdésére, valamint a 26. §-ának (4) bekezdésére figyelemmel általában elvárható, hogy járművét a forgalmi, időjárási, látási és útviszonyoknak megfelelően vezesse, és a sebességét úgy válassza meg, hogy járművét az általa belátható távolságon belül és minden olyan akadály előtt meg tudja állítani, amelyre az adott körülmények között számítani kell. Mivel ennek a kötelezettségének a személygépkocsi vezetője nem tett eleget, rá kedvezőbben 25-75 %-os kármegosztás alkalmazására került sor.

Helyesen járt el tehát az elsőfokú bíróság, amikor a Ptk. 346. §-ának (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján vizsgálta mind a felperes, mind az alperes biztosítottja magatartásának felróhatóságát, és helytállóan helyezkedett arra az álláspontra is, hogy a Ptk. 340. §-ának (1) bekezdése szerinti kármegosztásnak van helye egyrészt az alperes biztosítottjának szabálytalan megállása, másrészt pedig annak okán, mert a felperesnek korábban észlelnie kellett volna a veszélyhelyzetet, továbbá azt őt megelőzően másoknak sikerült elhárítaniuk. Ugyanakkor a felek közrehatásának mértéke nem tekinthető azonosnak, hanem a felperes közrehatása lényegesen kisebb volt, aminek mértékét az ítélőtábla a káresemény körülményei alapján 20 %-ban határozta meg, így a kármegosztás aránya a felperesre kedvezőbben 20-80 %.

Az azonos arányú kármegosztás alapjául érvként nem szolgálhatott az, hogy az Allianz Biztosító Zrt. csupán az általa megfizetett összeg 50 %-ának megtérítését kérte az alperestől. Ha erre mégis tekintettel vagyunk, akkor azt sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az alperes által biztosított gépjármű üzembentartója nem érvényesített kárigényt a frsz-ú gépjárműre fedezetet adó kötvényszámú felelősségbiztosítás alapján, miként ez az elsőfokú eljárás 86. sorszámú periratából megállapítható.

Az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta annak, hogy miért a **Cs. G.** szakértő szakvéleményében írt értékeket vette alapul a felperest megillető kártérítés összezszerűségének meghatározásakor. **Cs. G.** szakértő által meghatározott forgalmi érték - túl azon, hogy az feleltethető meg leginkább a lízingszerződésben szereplő értéknek - kiindulási alapja ismert, míg ez nem mondható el sem a felperes magánmegbízásából elkészítettett, sem a **H. R.** féle szakvéleményről, lévén a perbeli gépjárműre az Eurotax katalógus nem tartalmazott adatot. A felperes által állított ellentmondásokkal összefüggésben **Cs. G.** szakértő a 112. sorszám alatt írásban megadta a válaszát, így ez sem volt akadálya a jogvita érdemi elbírálásának.

A leírtak miatt az ítélőtábla a pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az első fokú ítéletet részben megváltoztatta, és az alperest terhelő marasztalás tőkeösszegét 2 554 659 Ft-ra felemelte, amiből 1 505 059 Ft a gépjárműben bekövetkezett kár, 233 600 Ft a mentési és szállítási költség, 816 000 Ft pedig a bérgepjárművel kapcsolatos költség. A késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által meghatározotthoz képest egy nappal későbbi időpontban határozta meg, mert az első fokú ítéletben szereplő időpontok az esedékesség napján takarják minden esetben, amikor az alperes még késedelem nélkül teljesíthetett volna, így a késedelem következményei csak másnapról álltak be.

A megváltoztatott döntés következtében szükséges volt módosítani a perköltségre és az illetékre vonatkozó rendelkezéseket is. A felperes 191 700 Ft, míg az alperes 395 330 Ft tanú- és szakértői díjat előlegezett meg (az alperes **S. I. Cs.** tanúnak 6 140 Ft költséget - 16. sorszámú végzés, **K. B.** István tanúnak 2 391 Ft költséget - 18. sorszámú végzés, **H. R.** szakértő díjából a felperes 40 000 Ft-ot, az alperes 70 000 Ft-ot - 31. sorszámú végzés, **H. R.** szakértő 50 000 Ft díját az alperes - 42. sorszámú végzés, **H. R.** szakértő 15 000 Ft díját a felperes - 52. sorszámú végzés, **H. R.** szakértő 40 000 Ft díját az alperes - 63-I. sorszámú végzés, **H. R.** szakértő 80 000 Ft díját a felperes - 76-I. sorszámú végzés, **Cs. G.**

szakértő 226 800 Ft díját az alperes - 103. sorszámú végzés, **Cs. G.** szakértő 56 700 Ft díját a felperes - 110. sorszámú végzés). A felperes immár 36,1 %-os pernyertességének alapulvételével az általa előlegezett összegből 69 204 Ft terheli az alperest, az alperes által előlegezett összegből pedig 252 616 Ft a felperest, tehát tisztán az alperes javára mutatkozik 183 412 Ft. Ehhez hozzáadandó a jogi képviselettel felmerült munkadíj, ami az alperes javára 98 100 Ft. Mindezek alapján a nagyobb arányban pernyertes alperest 281 512 Ft perköltség illeti meg.

A felperes által fellebbezett érték 5 474 662 Ft volt, amelyből mindössze 957 997 Ft-ban lett pernyertes (17,5 %-ban). Ennek megfelelően a 438 000 Ft fellebbezési eljárási illetékből 361 356 Ft terheli őt, míg 76 644 Ft az alperest, amelynek megtérítésére kötelezte őket az ítéletábra az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3) bekezdése értelmében irányadó, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján. A fellebbezés tekintetében a képviselettel felmerült munkadíj az alperes javára 88 967 Ft a pp. 67. §-ának (2) bekezdése értelmében alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján. A csatlakozó fellebbezés tekintetében az alperes teljes egészében pervesztes lett, így annak 63 900 Ft-os illetéke őt terheli, és e tekintetben a felperest illeti meg bruttó 50 694 Ft ügyvédi munkadíj - a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján. A jogtanácsosi és az ügyvédi munkadíj egybeszámolása után az alperes javára mutatkozik 38 273 Ft, amelynek megfizetésére a felperes köteles a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapuló teljesítési határidőn belül.

Debrecen, 2014. június hó 26. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Pribula László sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő